

F. t. L. om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

Der tilkommer ikke Epidemilægen noget Vederlag for Udfærdigelsen af de i § 16, jfr. § 25 og § 21, jfr. 27 omhandlede Attester, hvorimod der tilkommer ham Betaling for de derved nødvendiggjorte Sygebesøg eller Konsultationer efter foranstaaende Regler.

For andre Forretninger ifølge denne Lov, f. Eks. Undersøgelser og Obduktioner efter § 7, Overtilsyn efter § 10 og Undersøgelser med Hensyn til § 17, 2det Stykke, ydes intet Vederlag.

Epidemilægen har, naar han som saadan til Opfyldelse af de Pligter, denne Lov paalægger ham, kaldes ud over 2 km fra sin Bopæl, Ret til Befordringsgodtgørelse og Dagpenge efter de for Embedslæger i Lov om Embedslægevæsenets Ordning af 21. April 1914 § 17 givne Regler.

Amtmanden, Politimesteren og de af Amts- eller Byraadene valgte Medlemmer af Epidemi- og Overepidemikommissioner har, naar de som Medlemmer af de nævnte Kommissioner foretager Rejser ud over 2 km fra deres Bopæl, Ret til Befordringsgodtgørelse efter de for Epidemilæger gældende Regler samt 6 Kr. i Dagpenge.

§ 32.

Det offentlige afholder, foruden de i § 4, 1ste Stykke, nævnte Udgifter og de i § 31 omhandlede Vederlag m. m., alle Udgifter

- a. ved de Foranstaltninger, der iværksættes af Epidemikommissionerne i Medfør af denne Lov, eller ved de Paabud, som gives i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, derunder ogsaa indbefattet Foranstaltninger efter § 15, 2det Stykke,
- b. ved Gennemførelsen — udenfor Sygehuse eller lignende — af Bestemmelserne i det i Henhold til § 29 gældende Regulativ for Desinfektion, derunder indbefattet Udgifter ved Desinfektionsapparaternes Befordring til og fra Desinfektionsstedet og Transport af Beklædningsgenstande, Sengetøj m. v. til Desinfektionsanstalt,
- c. ved de særlige sundhedsmæssige Foranstaltninger, som paabydes i det efter samme Paragraf gældende Regulativ for Behandling af Lig, og
- d. uden at dette i noget Tilfælde betragtes som Fattighjælp, alle Udgifter ved den Lægebehandling ved Epidemilægen, Flytning til Epidemilokale, Kur, Pleje samt Forsyning med Medicin, der ydes ved offentlig Behandling af en Sygdom, undtagen for saa vidt dette ydes i Hjemmet til Personer, der efter Kommunalbestyrelsens Skøn ikke kan anses for uformuende, i hvilket Fald Udgiften skal refunderes og i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning.

Om Størrelsen af den Erstatning, der tilkommer nogen i Medfør af denne Lovs §§ 11, 16, 17, 19, 20, 22 og 25, har vedkommende Kommission efter Forhandling med den skadelidte at gøre Indstilling i København til Magistraten og uden for København til Overepidemikommissionen, der derpaa resolverer i Sagen. Intet Spørgsmaal vedrørende Krav paa Erstatning kan indbringes for Domstolene. Dog kan den, der er misfornøjet med en ham tillagt Erstatning, forlange dens Størrelse fastsat ved Taksation af 2 uvillige, af Retten udmeldte Mænd. Udgifterne ved Taksationsforretningen bæres af det offentlige. Saavel det offentlige som de private kan forlange Overtaksation, der foretages af 4 af Retten udnævnte Mænd. Udgifterne ved Overtaksationen bæres af de private, naar de har forlangt Overtaksation og ved denne Forretning ikke har opnaaet større Erstatning end ved den første Forretning, i modsat Fald af det offentlige.